

Жени, момци, дѣца заобиколили *апостолитѣ* и ги обси-
пали съ цвѣтя. Картината е била величественна! . . .
Отъ голѣма радостъ Апостолитѣ заплакали; заплакали
и юнацитѣ и тѣхнитѣ майки и сестри! . . .

При-вечеръ по главната площадь се търкаляли въ
кръвта си нѣколко чловѣшки трупове. Това сж били
труповетѣ на избититѣ турци, застигнати отъ *бунтов-*
ническата вѣтрушка въ разнитѣ части на града.

На страница 19—25 автора живо разказва съ ка-
къвъ рискъ и натискъ Апостолитѣ на Пловдивското
революционно окръжие сж подигнали на бунтъ па-
нагюрскитѣ съзаклетници; и какъ пушечнитѣ гърмежи
и биенето на камбанитѣ сж пробудили въ Панагюрци
стадото чувство на общата опасностъ и за обща
отбрана, и какъ подъ натиска на това чувство Пана-
гюрци искочили съ оръжие въ рѣка на улицата и
безсъзнателно се присѣдинили и подчинили на про-
възгласеното дѣло.

На страница 29—30 живо е описано вълнението
на бунтовническитѣ тѣлпи, когата имъ се извѣстило,
че въ „еди кой си хамбаръ“ се намиратъ скрити турци;
а на 32 стр. се разказва и доказва, че **тѣлпа и дисци-**
плина сж двѣ нѣща несъвмѣстими.

На 20 априли Панагюрци осѣмнѣли „*покорна рая*“,
а замръкнали подъ знамето: „смъртъ или свобода“ . . .

Нощта ги заварила съ окървавени ножове и съ
викветѣ: „**да живѣе България!** — **Да пукне Султана**“.
— „**Долу турция**“ . . . .

IV.

Въ два часа (по турски) прѣзъ нощта *Бенковски*,
бидейки придруженъ отъ десетина кавалеристи, отпа-
тувалъ за селата: *Мечка*, *Поибрене*, *Мухово* и *Махалинѣ*.
Въ продължение на 20 часа той вдигналъ прѣдмѣт-
нитѣ села на оръжие; организиралъ отъ *Мечени*, *Пои-*
бренчени и Муховци *двѣ сотни* кавалеристи и на 21-и
априли, при-вечеръ, тържественно се завърналъ въ Па-
нагюрище. Панагюрци посрѣщнали Бенковски тѣй,
както Парижанитѣ сж посрѣщнали Наполеонъ I при
завръщанието му отъ Египетъ. Автора живо, весело
и шеговито ни разказва за бунтовническата ескурсия